

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติรек ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๗/๒๕๖๔

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหา กรณีนายโภคส ศรีสังข์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอคำร้องของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้ร้องขอให้ศาลมีอำนาจพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายโภคส ศรีสังข์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องได้ความว่า นายโภคส ศรีสังข์ ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายชิงชัย มงคลธรรม) ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑) และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๐ พร้อมนายชิงชัย มงคลธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผู้สั่งแต่งตั้ง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๔) ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะพร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยต้องยื่นในกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันรับตำแหน่ง และต้องถือเอกสารที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ คือวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นวันเริ่มต้นการเข้ารับตำแหน่งสำหรับข้าราชการการเมืองตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑) และตามมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกร้องจะต้องยื่นภายในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ และต้องยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๐ และต้องยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาหนึ่งปีอีกครั้งหนึ่งภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๑ ด้วย แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เกี่ยวกับกรณี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ๒ ครั้ง และมีหนังสือถึงนายชิงชัย มงคลธรรม ผู้สั่งแต่งตั้งให้ช่วยแจ้งเรื่องการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

แก่นายโภศด ศรีสังข์ ด้วย แต่ปรากฏว่า นายโภศด ศรีสังข์ ไม่ได้ติดต่อชี้แจงข้อเท็จจริงและมิได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พร้อมเอกสารประกอบแต่อย่างใดทั้งสิ้น

ผู้ร้องได้พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้อง ผู้ถูกร้องได้แจ้งข้อเท็จจริงในการออกนั่งพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ชี้แจงว่า

๑. ผู้ถูกร้องไม่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ เพราะผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาก่อนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ

๒. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒

๓. ยังไม่มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ยังไม่มีระเบียบใด ๆ เพิ่มมีเมื่อผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาแล้ว คำว่า “ข้าราชการเมือง” กำหนดในระเบียบภายหลังที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งแล้วเจ็ดเดือน

๔. การวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ มีผลเสื่อมของการลงโทษทางอาญา ซึ่งจะมีผลย้อนหลังไม่ได้

๕. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ นั้น ใช้เฉพาะรัฐมนตรี ไม่มีผลถึงที่ปรึกษาด้วย

ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า มีที่อยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม และกรุงเทพมหานคร และกิจกรรมทางสังคมที่จังหวัดอื่น ๆ มิได้อาศัยอยู่ ณ อำเภอวัวปีปุน จังหวัดมหาสารคาม ตามสำเนาทะเบียนบ้าน แต่ประการใด จึงมิได้รับทราบบรรดาหนังสือต่าง ๆ รวมทั้งหนังสือที่ผู้ร้องส่งไปให้แต่มาทราบในภายหลัง เมื่อระยะเวลาได้ล่วงเลยกำหนดให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เนื่องจากเชื่อว่าผู้ถูกร้อง ไม่จำต้องดำเนินการและไม่อาจดำเนินการให้ถูกต้องได้ นอกจากนี้ ตำแหน่งที่ปรึกษาไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน ผู้ถูกรองก็เลยไม่ได้ใส่ใจที่จะยื่นหลังจากออกจากตำแหน่งก็กลับไปบ้านไปทำไร่ทำนา ต่อมาก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและกิจการต่างประเทศที่จังหวัดหนองคายสองปี ในระหว่างนั้นผู้ถูกร้องไม่ค่อยได้กลับจังหวัดมหาสารคามเลย จดหมายที่ส่งไปจึงไม่ได้รับ เมื่อไปอยู่หนองคายจึงขาดการติดต่อกับทางจังหวัดมหาสารคาม เมื่อกลับมาที่มหาสารคามก็มีคนบอกว่า มีจดหมายจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๒ ครั้ง ก็ตามหาแต่ไม่พบ พอดีมีภาระกิจอื่น ๆ ที่ต้องรับ trách ทำ เลยติดอยู่กับภารกิจนั้นไม่ได้ทราบเรื่องจดหมายคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เทยมาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แห่งชาติเหมือนกัน ไปหาญาติซึ่งทำงานที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่ไม่พบคนที่รู้จักไม่รู้จักไปตามโครงการเผยแพร่กลับไปและไม่ได้ไปหาอีก ผู้ถูกร้องไม่ได้จงใจจะไม่ยื่นเพราเจ้าใจว่าไม่ต้องยื่น

มีประเด็นต้องพิจารณาในนัยว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง หรือไม่ รัฐธรรมนูญบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการตีบิตรให้ราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้คงเป็นคณะกรรมการตีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” กล่าวคือ เมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดไว้อย่างไร ก็จำต้องปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติด้วย เว้นเสียแต่เมื่อข้อยกเว้นไว้ ดังนั้น การดำเนินการตามรัฐธรรมนูญนี้จึงต้องถือเอawanที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ คือ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นวันเริ่มต้นการเข้ารับตำแหน่ง โดยที่ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีเป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑) และมาตรา ๑๐ (๔) เมื่อรัฐมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง ถือว่าที่ปรึกษายังต้องออกจากตำแหน่งด้วย ดังนั้น จึงต้องถือว่าตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีดังกล่าว ผู้ถูกร้องเข้าดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทุกรังสีที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง (๔) ข้าราชการการเมืองอื่น” ดังนั้น จึงเห็นว่าผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มืออยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี ดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง (๒) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ๑๖๗” และวรรคสองบัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีผู้บุบริหารห้องถิน สมาชิกสภาพห้องถิน หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกรังสีนึง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย” ผู้ถูกร้องซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามรัฐธรรมนูญจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ข้างต้น การที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ ฉบับพุทธศักราช ๒๕๓๔ ก็ต้องดำเนินการ

ที่ปรึกษาแตกร่างกับรัฐมนตรี เห็นว่า รับฟังไม่ขึ้น เพราะรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ชัดแจ้ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็มิได้ถูกยกเดิม ซึ่งมีผลใช้บังคับต่อไปได้ เช่น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น

คงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยข้อด้วยว่า ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่

พิจารณาแล้วตามข้อเท็จจริง ปรากฏว่า ผู้ร้องได้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกร้อง โดยมีหนังสือแจ้งให้ทราบและให้ชี้แจงข้อเท็จจริงรวม ๒ ครั้ง แต่ผู้ถูกร้องไม่ชี้แจงและไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบแต่อย่างใด ที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าไม่ได้รับหนังสือของผู้ร้อง เพราะเมื่อพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้วได้ย้ายไปอยู่ที่จังหวัดหนองคายเป็นเวลาสองปี ไม่เคยได้กลับมาที่บ้านที่จังหวัดมหาสารคามที่ผู้ร้องส่งหนังสือไปถึงนั้น ไม่น่าเชื่อ เพราะที่บ้านมีญาติของผู้ถูกร้องฝ่าอยู่ น่าจะติดต่อให้ทราบได้ไม่ยากนัก เพราะจังหวัดมหาสารคามกับจังหวัดหนองคายไม่ห่างกันมาก การที่ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า เมื่อกลับมาที่จังหวัดมหาสารคามได้รับทราบว่ามีหนังสือมาจากการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๒ ครั้ง แต่หายไม่พบและไม่ได้ติดตามหนังสือดังกล่าวเนื่องจากมีภารกิจอื่นต้องรับราชการ และที่ผู้ถูกร้องรับว่าเคยเข้าไปที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อพบเจ้าหน้าที่ที่ผู้ถูกร้องรู้จักเพื่อปรึกษาเรื่องนี้ แต่ไม่พบจึงกลับไปโดยไม่ได้ติดต่อสอบถามเจ้าหน้าที่ผู้อื่น จึงเป็นการยืนยันได้ว่า ผู้ถูกร้องทราบแล้วแต่ผู้ถูกร้องกลับเพิกเฉย ไม่ยื่นคำชี้แจงใดๆ อีกทั้งยังไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง เช่นว่า ผู้ถูกร้องมีเจตนาและจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง และภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นตำแหน่งเป็นเวลาหนึ่งปีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยข้อด้วยว่า นายโภคส ศรีสังข์ ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๔

พลโท จุล อดิเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ